

Nieuwe snijrobot bij IHC Metalix

toeleveranciers Met het automatiseren van complex plaatsnijwerk verhoogt IHC Metalix de kwaliteit, en is het minder afhankelijk van handwerk op de toch al steeds krappere werkende arbeidsmarkt.

Half maart is bij IHC Metalix in Kinderdijk een nieuwe bevelrobot in gebruik genomen. Het bedrijf, dat gespecialiseerd is in het snijden en vormen van platen en profielen voor de scheepsbouw en offshore industrie, kan hiermee veel efficiënter laskanten, verjongingen en andere complexe eindvormen aan dikke staalplaten snijden. "De grote tijdswinst zit hem in het feit dat de snijkop van 0 tot 180 graden kan kantelen", licht Arie Mallegrom, marketing manager bij IHC Metalix, toe. "Voorheen moesten we zware platen voor meerdere bewerkingen steeds omdraaien, dat is een tijdrovend proces." IHC Metalix verwacht met de nieuwe bevelrobot een verkorting van de omsteltijd van ruim 75 procent.

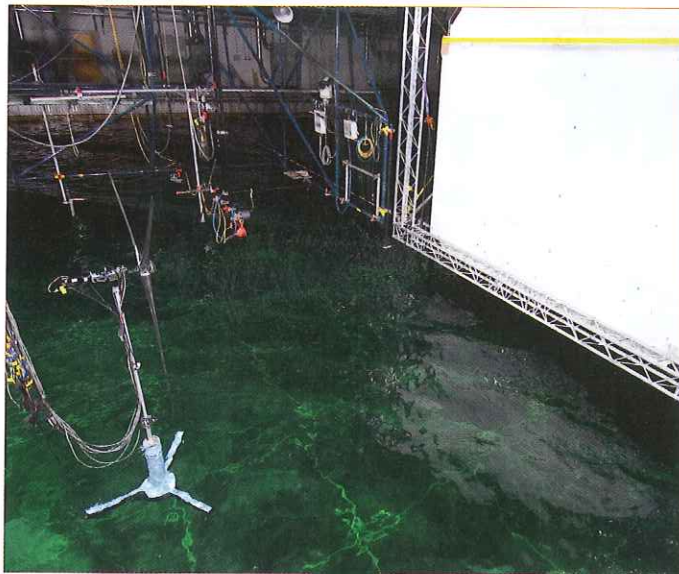
De kantelbare snijkop kan alle soorten eindvormen aan staalplaten van 10 tot 300 mm dikte snijden. "Bij baggerschepen die IHC Merwede bouwt, leveren we staalplaten tot een dikte van ongeveer

DE NIEUWE SNIJMACHINE BIJ IHC METALIX. FOTO: IHC METALIX

200 mm, maar vooral vanuit de offshore industrie komt de vraag naar plaatsnijwerk tot 300 mm dikte", aldus Mallegrom. Het dochterbedrijf van IHC Merwede levert ongeveer 40 procent van het tonnage aan gesneden staal aan de werven van het moederbedrijf. IHC Metalix is een aparte business unit binnen de IHC Merwede holding. JS

MARIN TEST DRIJVENDE WINDTURBINES. FOTO: MARIN

Op weg naar drijvende windmolens

offshore Na de huidige generatie vaste windturbines in ondiep water, worden drijvende windturbines gezien als de volgende stap in offshore wind.

Kennisinstituut MARIN is bezig met de laatste serie proeven met drie verschillende concepten van drijvende windturbines voor het DeepCwind Consortium (USA), onder leiding van de Universiteit van Maine. Dit uitgebreide modelproevenprogramma is op dit gebied een wereldprimeur. Het kennisinstituut test drie typen platforms die geschikt kunnen zijn om windmolens op te plaatsen: halfafzinkbare platforms, *tension leg* platforms en spar bouws. "Momenteel kijken we naar alle drie de opties, er is nog geen voorkeur uit de testen gekomen", zo zegt dr. Habib Dagher van de Universiteit van Maine. Het DeepCwind Consortium mikt op 2030, dan moet er een commercieel drijvend windpark voor de kust van Maine liggen. Waarom deze lange termijn? Dagher: "Het is een nieuwe technologie, die moeten we eerst goed testen. Volgend jaar plaatsen we eerst een aantal schaalmodellen (1:3) in zee. In 2017 willen we een pilot windpark van 25 megawatt installeren, wat in de loop van de jaren moet uitgroeien naar een windveld van 500 tot 1000 megawatt."

In Europa draait offshore wind op een grote pot subsidiegeld uit de Europese Commissie en springen veel traditionele offshorebedrijven in deze markt. "In de VS gaat de ontwikkeling veel trager, maar het pikt wel op, vooral in het midden en noorden aan de Atlantische kust." JS